

روش‌های عددی همتافته و متقارن برای حل عددی برخی مدل‌های ریاضی اجرام سماوی

علی عبدی^{۱*}، سید احمد حسینی^۲

(۱) گروه ریاضی، دانشکده علوم ریاضی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران

(۲) گروه ریاضی، دانشکده علوم، دانشگاه گلستان، گرگان، ایران

تاریخ دریافت مقاله: ۹۶/۰۳/۱۵ تاریخ پذیرش مقاله: ۹۶/۰۵/۲۰

چکیده

در سال‌های اخیر، تئوری روش‌های عددی برای دستگاه معادلات دیفرانسیل سخت و غیر سخت به یک کمال خاصی رسیده است. بنابراین، کدهای فوق العاده زیادی که بر پایه روش‌های رانگ-کوتا، روش‌های چندگامی خطی، روش‌های ابرشکف، روش‌های پیوندی یا روش‌های خطی عمومی هستند، وجود دارند. اگرچه این روش‌ها دارای دقت خوب و خواص پایداری مطلوب مانند A-پایداری و L-پایداری هستند، ولی برای حل عددی دسته‌های خاصی از مسائل که از زمینه‌های تحقیقاتی مختلفی ناشی می‌شوند، مناسب نیستند. برای مثال، مدل‌های ریاضی حرکت اجرام سماوی که دستگاه هامیلتونی هستند. از آنجایی که جواب چنین مسایلی دارای خواص هندسی خاصی از جمله همتافته و عموماً برگشت‌پذیری است، طبیعی است به دنبال روش‌هایی باشیم که دارای این ویژگی‌ها باشند. هدف این مقاله طراحی روش‌های عددی همتافته و متقارن از مراتب بالا است. کارایی و دقت روش‌های معرفی شده با نتایج عددی حاصل از پیاده‌سازی آنها روی مسایل هامیلتونی معروف از حرکت اجرام سماوی، تأیید خواهد شد.

واژه‌های کلیدی: معادلات دیفرانسیل معمولی، دستگاه‌های هامیلتونی، روش رانگ-کوتا و رانگ-کوتا افزار شده، همتافته و تقارن.

برای بهدست آوردن اثبات‌های ساده‌تر و زیباتر موانع مرتبه روش‌های مشتق دوم استفاده کردند [۲۳-۲۲]. از آنجایی که مدل ریاضی حرکت اجرام سماوی عموماً با یک دستگاه معادلات دیفرانسیل هامیلتونی قابل بیان است و جواب این دستگاه‌ها دارای خواص هندسی ویژه‌ای هستند، باستی برای حل این دستگاه‌ها، در بین روش‌های عددی به دنبال روشی باشیم که حافظ خواص هندسی مسئله باشد، به عبارتی دیگر جواب روش عددی نیز دارای چنین خواصی باشد. در این مقاله روش‌هایی تا مرتبه هشت که مناسب برای حل چنین مسائلی باشند، معروف و کارایی آنها با حل چند مسئله از اجرام سماوی تأیید خواهد شد.

بخش‌های بعدی مقاله به شرح زیر سازماندهی شده است: در بخش ۲، مفهوم همتافتگی و تقارن برای روش‌های عددی که به ترتیب خاصیتی از جواب دستگاه معادلات دیفرانسیل هامیلتونی و دستگاه‌های برگشت‌پذیر هستند، بحث می‌شود. بخش ۳ به روش‌های ترکیبی بر پایه روش استورمر-ورلت و ساخت این روش‌ها از مراتب مختلف اختصاص دارد. همچنین در این بخش نشان داده می‌شود که روش‌های ساخته شده دارای خاصیت همتافتگی و تقارن هستند. برای تأیید نتایج تئوری بخش ۳، کارایی و دقیقت روش‌های ساخته شده، نتایج عددی حاصل از پیاده‌سازی کامپیوتربی آنها روی مسایل هامیلتونی معروف از حرکت اجرام سماوی در بخش ۴ ارائه شده و در بخش ۵ نتیجه‌گیری بیان می‌شود.

۲. همتافتگی و تقارن روش‌های عددی

یک دستگاه معادلات دیفرانسیل هامیلتونی به صورت $\dot{p} = -H_q(p, q)$, $\dot{q} = H_p(p, q)$, (۱)

است که در آن $q = [q_1, q_2, \dots, q_d] \in \mathbb{R}^d$ مختصات تعیین یافته، $p = [p_1, p_2, \dots, p_d] \in \mathbb{R}^d$ تکانه تعیین یافته و $H : \mathbb{R}^{d+1} \rightarrow \mathbb{R}$ تابع هامیلتونی دستگاه است. با فرض $y = [p, q]^T$ دستگاه (۱) را می‌توان به صورت ماتریسی $y' = J^{-1} \nabla H(y)$ نوشت که در آن

۱. مقدمه

تاکنون روش‌های عددی زیادی برای حل عددی دستگاه معادلات دیفرانسیل با شرط اولیه

$$\begin{aligned} y'(t) &= f(y(t)), & t \in [t_0, T], \\ y(t_0) &= y_0, \end{aligned}$$

ارائه شده است که در آن $f : \mathbb{R}^m \rightarrow \mathbb{R}^m$ و m بعد دستگاه است. بیشتر روش‌های عددی مرسوم و کلاسیک متعلق به دو خانواده بزرگ از روش‌ها هستند: روش‌های رانگ-کوتا و روش‌های چندگامی خطی. روش‌های معروف دیگری که به طور همزمان از ویژگی چندمرحله‌ای بودن روش‌های رانگ-کوتا و همچنین از ویژگی چندگامی (یا به بیانی دیگر چندمقداری) بودن روش‌های چندگامی خطی استفاده کنند، نیز معروف و ساخته شده است که می‌توان به معروف‌ترین این روش‌ها، یعنی روش‌های هیبریدی اشاره کرد [۳-۱]. همه این دسته روش‌ها متعلق به خانواده بزرگی از روش‌های عددی یعنی روش‌های خطی عمومی (GLMs) هستند که بوچر در سال ۱۹۶۶ این روش‌ها را به منظور قالبی واحد برای روش‌های کلاسیک و فرمول‌بندی روش‌های جدید که متعلق به خانواده روش‌های رانگ-کوتا و چندگامی خطی نیستند، معرفی کرد [۴]. برای مطالعه بیشتر این روش‌ها، برای نمونه، به مراجع [۸-۵] رجوع کنید.

مسیری دیگر برای معرفی روش‌های کارا، استفاده از مشتق دوم جواب است که از جمله می‌توان به مقالات کش [۹]، اینرایت [۱۰] و حجتی [۱۱] اشاره کرد. اگرچه GLMs شامل اکثر روش‌های کلاسیک هستند، ولی این خانواده بزرگ از روش‌ها شامل روش‌های عددی با مشتق دوم نمی‌شوند. از این‌رو، در سال ۲۰۰۴ بوچر و حجتی روش‌های خطی عمومی با مشتق دوم (SGLMs) را به عنوان توسعی از GLMs ارائه دادند [۱۲]. ویژگی‌های اساسی این روش‌ها شامل شرایط پیش‌سازگاری، سازگاری، صفر-پایداری، همگرایی و ارتباط این مقاهمیم با یکدیگر توسط عدی و حجتی در [۱۳] بررسی شد. در ادامه، ساخت، پیاده‌سازی و برخی موانع مرتبه برای SGLMs توسط عدی و همکاران، برای نمونه، در مقالات [۲۱-۱۴] مورد بحث و بررسی قرار گرفت. همچنین عدی و بوچر مسیرهای مرتبه‌دار را

با توجه به مباحث فوق، برای حل عددی مسایل هامیلتونی برگشت‌پذیر، بایستی به دنبال روش‌های عددی باشیم که جواب روش عددی نیز خواص همتافته‌گی و برگشت‌پذیری را داشته باشد. لازم به ذکر است که روش‌های همتافته نباید در بین روش‌های چندگامی خطی جستجو شود، چرا که ثابت شده است که این روش‌ها به خاطر ماهیت چندمقداری بودنشان نمی‌توانند روش‌هایی همتافته باشند. همچنین GLMs و SGLMs نیز زمانی که بیش از یک ورودی داشته باشند، نمی‌توانند روش‌هایی همتافته باشند. اگرچه، با تعریف مفهوم G -همتفتگی برای GLMs، روش‌هایی کارا برای حل مسایل هامیلتونی، به عنوان نمونه در مقالات [۲۵] و [۲۶] معرفی شده‌اند. همچنین مفهوم G -همتفتگی به روش‌های SGLMs نیز توسعی داده شده و روش‌هایی از این دسته روش‌ها در مقاله [۲۷] ساخته شده است.

تعریف ۳: روش عددی تک-گامی ($y_{n+1} = \phi_h(y_n)$) همتافته نامیده می‌شود اگر وقتی که آن به یک دستگاه هامیلتونی هموار اعمال شود، نگاشت ϕ_h هم‌جا باشد [۲۴].

اما برای حفظ رفتار برگشت‌پذیری در جواب عددی بایستی روش مورد نظر خاصیت تقارن داشته باشد:

تعریف ۴: روش عددی تک-گامی ($y_{n+1} = \phi_h(y_n)$) متقارن نامیده می‌شود هرگاه [۲۴]

$$\phi_h = \phi_{-h}^{-1}.$$

تعریف ۳ بیان می‌کند که اگر در یک روش تک-گامی نقش y_n و y_{n+1} عوض شود و h با $-h$ جایگزین شود و روش تغییر نیابد، روش مورد نظر متقارن است. به راحتی می‌توان ثابت کرد که یک شرط لازم برای اینکه یک روش رانگ-کوتا متقارن باشد این است که برای هر z مختلط داشته باشیم $R(z)R(-z) = 1$ ، که در آن $R(z)$ تابع پایداری روش رانگ-کوتا است. لذا می‌توان نتیجه گرفت که روش رانگ-کوتای صریح متقارن وجود ندارد.

$$J = \begin{pmatrix} & I_d \\ -I_d & \end{pmatrix},$$

و I_d ماتریس همانی از d است. چنین دستگاه‌هایی خواص قابل ملاحظه‌ای دارند که یکی از آنها ثابت ماندن تابع H در طول بازه حل است، که برای دستگاه‌های مکانیکی به معنی بقاء انرژی کل است. خاصیت اساسی دیگر این دستگاه‌ها، همتافته‌گی جریان φ_t معادله دیفرانسیل (جواب در لحظه t با شرط اولیه (p_0, q_0)) است. مفهوم همتافته‌گی به صورت زیر تعریف می‌شود:

تعریف ۱: تابع مشتق‌پذیر $\rightarrow \mathbb{R}^{2d}$ $g: \mathbb{R}^{2d} \rightarrow \mathbb{R}^{2d}$ نقطه $(p_0, q_0) \in \mathbb{R}^{2d}$ همتافته نامیده می‌شود هرگاه داشته باشیم [۲۴]

$$g'(p_0, q_0)^T J g'(p_0, q_0) = J.$$

در حالت $d = 1$ ، همتافته‌گی به معنی حفظ مساحت است، یعنی نگاشت‌های همتافته، حافظ مساحت هستند. برای $d > 1$ ، همتافته‌گی یک نگاشت بدین معنی است که مجموع مساحت‌های جهت‌دار تصاویر یک منیفلد دو-بعدی در فضای فازی به صفحات (p_i, q_i) ، $i = 1, 2, \dots, d$ ، تحت نگاشت مورد نظر بدون تغییر بماند.

همچنین دستگاه‌های مکانیکی پایا خاصیتی دارند که با عکس کردن جهت اولیه بردار سرعت و حفظ موقعیت اولیه، مسیر جواب عوض نمی‌شود، بلکه تنها جهت حرکت عکس می‌شود. چنین دستگاه‌هایی، برگشت‌پذیر هستند.

تعریف ۲: معادله دیفرانسیل $-\rho' = f(y)$ ، $y' = f(y)$ برگشت‌پذیر نامیده می‌شود هرگاه $\forall y: f(\rho(y)) = -\rho(f(y))$ ، که در آن ρ یک نگاشت خطی معکوس‌پذیر در فضای فازی معادله دیفرانسیل است [۲۴].

برای مثال، یک دستگاه هامیلتونی با تابع هامیلتونی H صادق در $H(-p, q) = H(p, q)$ ، یک دستگاه معادله دیفرانسیل ρ -برگشت‌پذیر با $\rho(p, q) = (-p, q)$ است.

می‌شوند. اگرچه روندی که بیان می‌شود، برای به دست آوردن روشی از مرتبه دلخواه قابل اجراست، در اینجا روش‌هایی تا مرتبه هشت معرفی می‌شوند. ابتدا گزاره‌ای بیان می‌شود که نتیجه می‌دهد ترکیب روش‌ها، همتافتنگی را حفظ می‌کند.

گزاره ۱: ترکیب روش‌های همتافته، همتافته است.

اثبات: فرض کنید $\phi_{\text{v},h}$ و $\phi_{\text{v},h}$ نگاشته‌های متناظر با دو روش همتافته باشند. نشان می‌دهیم روش متناظر با نگاشت $\phi_h = \phi_{\text{v},h} \circ \phi_{\text{v},h}$ همتافته است. با توجه به همتافتنگی نگاشته‌های $\phi_{\text{v},h}$ و $\phi_{\text{v},h}$ ، می‌توان نوشت

$$\begin{aligned}\phi_h'(y)^T J \phi_h'(y) &= \\ \phi_{\text{v},h}'(y)^T \phi_{\text{v},h}'(\phi_{\text{v},h}(y))^T J \phi_{\text{v},h}'(\phi_{\text{v},h}(y)) \phi_{\text{v},h}'(y) &= \\ = \phi_{\text{v},h}'(y)^T J \phi_{\text{v},h}'(y) &= \\ = J,\end{aligned}$$

که همتافتنگی نگاشت ϕ_h را نتیجه می‌دهد. ■ از آنجایی که روش استورمر-ورلت (۳) و (۴) به ترتیب ترکیب روش اوپلر همتافته از مرتبه یک

$$\begin{cases} p_{n+1} = p_n - h H_q(p_{n+1}, q_n), \\ q_{n+1} = q_n + h H_p(p_{n+1}, q_n), \end{cases}$$

یا

$$\begin{cases} q_{n+1} = q_n + h H_p(p_n, q_{n+1}), \\ p_{n+1} = p_n - h H_q(p_n, q_{n+1}), \end{cases}$$

با خودش هستند، و روش اوپلر همتافته، روشی همتافته است [۲۴]، در نتیجه بنا به گزاره ۱، روش استورمر-ورلت روشی همتافته است. لذا با توجه به بحث انجام یافته در بخش ۳ و نظر به اینکه روش تک-گامی متقارن دارای مرتبه زوج است، روش استورمر-ورلت روشی همتافته و متقارن از مرتبه دو است.

قضیه زیر از [۲۴] برای ساخت روش‌های متقارن از مرتبه دلخواه می‌تواند بسیار مفید باشد:

قضیه ۱: فرض کنید ϕ_h نگاشت متناظر با یک روش تک-گامی متقارن از مرتبه $p = 2k$ باشد. اگر داشته باشیم

اما در بین روش‌های رانگ-کوتای افزای شده، برای دستگاه هامیلتونی تفکیک‌پذیر، یعنی دستگاه

$$\begin{aligned}\dot{p} &= f(q), \\ \dot{q} &= g(p),\end{aligned}\quad (2)$$

می‌توان روش صریح پیدا کرد. یکی از این روش‌ها، روش استورمر-ورلت است که برای دستگاه (۱) به صورت

$$\begin{cases} p_{n+1/2} = p_n - \frac{h}{2} H_q(p_{n+1/2}, q_n), \\ q_{n+1} = q_n + \frac{h}{2} (H_p(p_{n+1/2}, q_n) \\ + H_p(p_{n+1/2}, q_{n+1})), \\ p_{n+1} = p_{n+1/2} - \frac{h}{2} H_q(p_{n+1/2}, q_{n+1}), \end{cases}\quad (3)$$

یا

$$\begin{cases} q_{n+1/2} = q_n + \frac{h}{2} H_p(p_n, q_{n+1/2}), \\ p_{n+1} = p_n - \frac{h}{2} (H_q(p_n, q_{n+1/2}) \\ + H_q(p_{n+1}, q_{n+1/2})), \\ q_{n+1} = q_{n+1/2} + \frac{h}{2} H_p(p_{n+1}, q_{n+1/2}), \end{cases}\quad (4)$$

نوشته می‌شود. ملاحظه می‌شود که این روش (در هر دو صورت (۳) و (۴)) وقتی برای دستگاه هامیلتونی تفکیک‌پذیر (۲) إعمال شود، روشی صریح است که از نظر هزینه محاسباتی مزیتی قابل توجه در مقایسه با دیگر روش‌ها است.

در بخش بعدی نشان داده می‌شود که این روش همتافته نیز است و با استفاده از مفهوم ترکیب روش‌ها، ترکیب‌هایی از این روش از مرتبه بالا به نحوی که خاصیت تقارن و همتافتنگی نیز حفظ شود، ساخته خواهد شد.

۳. ساخت روش‌های ترکیبی بر پایه روش استورمر-ورلت

در این بخش، با استفاده از مفهوم ترکیب روش‌ها، روش‌های ترکیبی بر پایه روش استورمر-ورلت ساخته

روش‌های ساخته شده در این بخش را در بخش بعدی روی مسایل هامیلتونی از اجرام سماوی لعمال کرده و کارایی آنها تأیید می‌شوند.

۴. نتایج عددی

در این بخش، نتایج عددی روشن‌های ساخته شده در بخش ۳ حاصل از بکارگیری آنها روی چند مساله هامیلتونی از اجرام سماوی ارائه می‌شود. این نتایج، توانایی حل این مسایل و حفظتابع هامیلتونی مربوط به هر مسأله در طول بازه حل را نشان می‌دهند.

به عنوان اولین مسأله، مسأله سیارات بیرونی منظومه شمسی را در نظر می‌گیریم. این مسأله حرکت پنج سیاره (مشتری، زحل، اورانوس، نپتون و پلوتون) نسبت به خورشید را توصیف می‌کند. دستگاه معادله دیفرانسیل این مسأله را می‌توان با تابع هامیلتونی نظری، یعنی

$$H(p, q) = \frac{1}{2} \sum_{i=1}^5 \frac{1}{m_i} p_i^T p_i - G \sum_{i=1}^5 \sum_{j=1}^{i-1} \frac{m_i m_j}{\|q_i - q_j\|},$$

به دست آورد. در اینجا (p, q) از زیربردارهای $p_i, q_i \in \mathbb{R}^3$ تشکیل شده‌اند. واحدهای اندازه‌گیری به m_i این صورت در نظر گرفته شده‌اند که: جرم‌های i نسبت به خورشید است به طوری که خورشید جرم واحد دارد، فاصله‌ها در واحد نجومی $[AU] = 149597870 [km]$ هستند، زمان روز زمینی است و ثابت گرانشی برابر $G = 2/9591220.8286 \times 10^{-4}$ است. محاسبات بر اساس مقادیر اولیه داده شده در [۲۴] است که متناظر با پنجم سپتامبر ۱۹۹۴ ساعت ۰۰:۰۰ است.

برای این مسأله، روشن‌های ساخته شده در بخش ۳ در یک دوره زمانی 300000 روز زمینی با طول گام $h = 300$ روز پیاده‌سازی می‌شوند. نتایج عددی در شکل‌های ۱ و ۲ نشان داد شده‌اند. مدارهای به دست آمده سیارات با روشن‌های عددی در شکل ۱ رسم شده‌اند. همان‌طور که در این شکل دیده می‌شود، همتفته‌فضای فازی توسط روشن‌ها حفظ می‌شود. همچنین با نتایج عددی به دست آمده، انحراف تابع هامیلتونی H از

$$2\gamma_1 + \gamma_2 = 1, \quad 2\gamma_1^{2k+1} + \gamma_2^{2k+1} = 0, \quad (5)$$

آن‌گاه روش ترکیبی با نگاشت $\Psi_h = \phi_{\gamma,h} \circ \phi_{\gamma,h}^{[4]}$ روشنی متقارن و از مرتبه $p = 2k+2$ است.

با استفاده از قضیه ۱ و در نظر گرفتن روش استورمر-ورلت به عنوان روشن پایه‌ای، که روشنی همتفته و متقارن از مرتبه دو است، می‌توان روشن‌های همتفته و متقارن از مرتبه دلخواه ساخت. برای این منظور، فرض کنید $\phi_h^{[4]}$ نگاشت متناظر با روش استورمر-ورلت باشد. بنابراین روش متناظر با نگاشت $\phi_h^{[2]} = \phi_{a,h}^{[2]} \circ \phi_{a,h}^{[2]} \circ \phi_{a,h}^{[2]}$ روشنی همتفته و متقارن از مرتبه چهار است که در آن اعداد حقیقی a_1 و a_2 از حل دستگاه

$$2a_1 + a_2 = 1, \quad 2a_1^3 + a_2^3 = 0,$$

به دست می‌آیند که با حل این دستگاه داریم

$$a_1 = (2 - 2^{\frac{1}{3}})^{-1}, \quad a_2 = 1 - 2a_1.$$

همچنین روش متناظر با نگاشت $\phi_h^{[6]} = \phi_{b,h}^{[4]} \circ \phi_{b,h}^{[4]}$ روشنی همتفته و متقارن از مرتبه شش است که در آن اعداد حقیقی b_1 و b_2 از حل دستگاه

$$2b_1 + b_2 = 1, \quad 2b_1^5 + b_2^5 = 0,$$

به دست می‌آیند که با حل این دستگاه داریم

$$b_1 = (2 - 2^{\frac{1}{5}})^{-1}, \quad b_2 = 1 - 2b_1.$$

با ادامه این روند، روشنی همتفته و متقارن از مرتبه هشت

با نگاشت $\phi_h^{[8]} = \phi_{c,h}^{[4]} \circ \phi_{c,h}^{[4]}$ را می‌توان ساخت که در آن اعداد حقیقی c_1 و c_2 از حل دستگاه

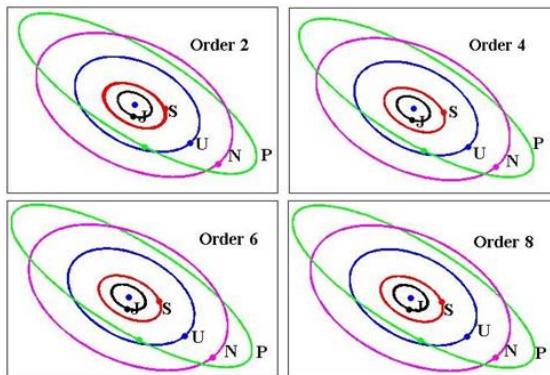
$$2c_1 + c_2 = 1, \quad 2c_1^7 + c_2^7 = 0,$$

به دست می‌آیند که با حل این دستگاه داریم

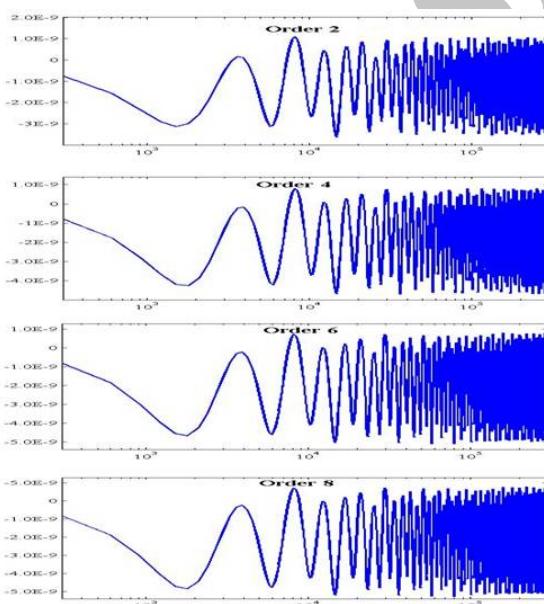
$$c_1 = (2 - 2^{\frac{1}{7}})^{-1}, \quad c_2 = 1 - 2c_1.$$

بدین ترتیب قادر خواهیم بود روشن‌های همتفته و متقارن از مرتبه دلخواه با ویژگی برجسته‌ای که برای مسایل هامیلتونی تفکیک‌پذیر روشن‌هایی صریح و در نتیجه دارای هزینه محاسباتی بسیار پایین هستند، بسازیم.

مقدار اولیه‌اش در شکل ۲ رسم شده است که نشان طول بازه حل حفظ می‌کند. می‌دهد روش‌های معرفی شده،تابع هامیلتونی H را در

شکل ۱: مدارهای به دست آمده سیارات بیرونی منظومه شمسی با روش استومر-ورلت و ترکیب‌های آن با $\hbar = 300$.

شکل ۲: انحراف تابع هامیلتونی مسأله سیارات بیرونی منظومه شمسی با روش استومر-ورلت و ترکیب‌های آن با $\hbar = 300$.

$$f(z) = f(x, y) = \begin{bmatrix} f^{(1)}(x, y), f^{(2)}(x, y) \end{bmatrix}^T$$

$f^{(1)}, f^{(2)} : \mathbb{R}^4 \rightarrow \mathbb{R}^2$ ، با مولفه‌های

$$f_i^{(1)}(x, y) = \sum_{j \neq i} \frac{m_j(x_j - x_i)}{\left((x_i - x_j)^2 + (y_i - y_j)^2\right)^{\frac{1}{2}}},$$

$$f_i^{(2)}(x, y) = \sum_{j \neq i} \frac{m_j(y_j - y_i)}{\left((x_i - x_j)^2 + (y_i - y_j)^2\right)^{\frac{1}{2}}},$$

دومین مسأله‌ای که در نظر می‌گیریم مسأله *Pleiades* (یک مسأله مکانیک سماوی از هفت ستاره در صفحه با مختصات x_i و y_i و اجرام $m_i = i$ ($i = 1, 2, \dots, 7$)) است. معادله دیفرانسیل نظیر به این مسأله، یک معادله دیفرانسیل مرتبه دو ۱۴ بُعدی به صورت $\ddot{q} = f(q)$, $z(\cdot) = z \in \mathbb{R}^7$, $z'(\cdot) = z' \in \mathbb{R}^7$, $0 \leq t \leq 3$, است که در آن $x, y \in \mathbb{R}^7$ و $q = [x, y]^T$

$x(\cdot) = (3, 3, -1, -3, 2, -2, 2)^T$, $y(\cdot) = (3, -3, 2, 0, -4, 4)^T$, $\dot{x}(\cdot) = (0, 0, 0, 0, 1/75, -1/5)^T$, $\dot{y}(\cdot) = (0, 0, 0, -1/25, 1, 0)^T$,
بوده و جواب مرجع در $t = 3$ در جدول ۱ داده شده است [۲۸].

۷. با در نظر گرفتن $p = \dot{q}$, دستگاه معادله دیفرانسیل هامیلتونی تکیک‌پذیر ۲۸ بُعدی $\dot{p} = f(q)$, $\dot{q} = p$, حاصل می‌شود. شرایط اولیه در $t = 0$ به صورت

جدول ۱: جواب مرجع در $t = 3$ برای مسئله Pleiades

$x_1 = + / ۳۷۰۶۱۳۹۱۴۳۹۷۰۵۰۲$,	$y_1 = - / ۳۹۴۳۴۳۷۵۸۵۵۱۷۳۹۲ \times 10$
$x_2 = + / ۳۲۳۷۲۸۴۰۹۲۰۵۷۲۳۳ \times 10$,	$y_2 = - / ۳۲۷۱۳۸۰۹۷۳۹۷۲۵۵ \times 10$
$x_3 = - / ۳۲۲۲۵۵۹۰۳۲۴۱۸۳۲۴ \times 10$,	$y_3 = + / ۵۲۲۵۰۸۱۸۴۳۴۵۸۵۴۳ \times 10$
$x_4 = + / ۶۵۹۷۰۹۱۴۵۵۷۷۵۳۱$,	$y_4 = - / ۲۵۹۰۶۱۲۴۳۴۹۷۷۴۷ \times 10$
$x_5 = + / ۳۴۲۵۵۸۱۷۰۷۱۵۶۵۸۴$,	$y_5 = + / ۱۱۹۸۲۱۳۶۹۳۳۹۲۲۷۵ \times 10$
$x_6 = + / ۱۵۶۲۱۷۲۱۰۱۴۰۰۶۳۱ \times 10$,	$y_6 = - / ۲۴۲۹۶۸۲۳۴۴۹۳۵۸۲۴$
$x_7 = - / ۷۰۰۳۰۹۲۹۲۲۲۱۲۴۹۵$,	$y_7 = + / ۱۰۹۱۴۴۹۲۴۰۴۲۸۹۸ \times 10$
$x'_1 = + / ۳۴۱۷۰۰۳۸۰۶۳۱۴۳۱۳ \times 10$,	$y'_1 = - / ۳۷۴۱۲۴۴۹۶۱۲۳۴۰۱۰ \times 10$
$x'_2 = + / ۱۳۵۴۵۸۴۵۰۱۶۲۵۵۰۱ \times 10$,	$y'_2 = + / ۳۷۷۳۴۵۹۶۸۵۷۵۰۶۳$
$x'_3 = - / ۲۵۹۰۰۶۵۵۹۷۸۱۰۷۷۵ \times 10$,	$y'_3 = + / ۹۳۸۶۸۵۸۸۶۹۵۵۱۰۷۳$
$x'_4 = + / ۲۰۲۵۰۵۳۷۳۴۷۱۴۲۴۲ \times 10$,	$y'_4 = + / ۳۶۶۷۹۲۲۲۷۲۰۰۵۷۱$
$x'_5 = - / ۱۱۵۵۸۱۵۱۰۰۱۶۰۴۴۸ \times 10$,	$y'_5 = - / ۳۴۷۴۰۴۶۳۵۳۸۰۸۴۹۰$
$x'_6 = - / ۸۰۷۲۹۸۸۱۷۰۲۲۳۰۲۱$,	$y'_6 = + / ۲۳۴۴۹۱۵۴۴۸۱۸۰۹۳۷ \times 10$
$x'_7 = + / ۵۹۵۲۳۹۶۳۵۴۲۰۸۷۱$,	$y'_7 = - / ۱۹۴۷۰۲۰۴۳۴۲۶۳۲۹۲ \times 10$

محاسبه می‌شود ($\|e_h(T)\|$ نشان‌دهنده نرم بردار خطا در انتهای بازه حل با طول گام h است)، گزارش شده است. این ستون‌ها مرتبه همگرایی روش را به صورت عددی تأیید می‌کنند.

است [۲۸].

با توجه به اینکه این مسئله یک مسئله هامیلتونی تکیک‌پذیر است، روش‌های عددی ساخته شده در بخش ۳ برای حل این مسئله روش‌هایی صریح خواهند بود که این امر به میزان قابل توجهی هزینه محاسباتی روش‌ها را (در مقایسه با روش‌های ضمنی) کاهش می‌دهد. نتایج عددی برای این مسئله در جداول ۲ و ۳ گزارش شده‌اند. همان‌طور که ملاحظه می‌شود با افزایش مرتبه در روش‌های عددی ساخته شده در بخش ۳، دقت روش نیز افزایش می‌یابد. همچنین در ستون‌های سوم و پنجم این جداول، تخمینی از مرتبه روش که با فرمول $\tilde{p} = \log_{\sqrt{2}} \left(\frac{\|e_h(T)\|}{\|e_{h/2}(T)\|} \right)$,

۵. نتیجه‌گیری
با توجه به ویژگی‌های برجسته روش استورمر-ورلت به عنوان یک روش مرتبه دو از خانواده روش‌های رانگ-کوتا افزایش شده، ترکیب‌هایی خاص از این روش تا مرتبه هشت ساخته شد (اگرچه روند ارائه شده می‌تواند برای به دست آوردن روش از مرتبه زوج دلخواه نیز به کار برده شود). نشان داده شد که روش‌های حاصل دارای خاصیت

به صورت قابل توجهی پایین می‌آورد. نتایج عددی حاصل از روش‌ها روی مسایل هامیلتونی از اجرام سماوی، نشان از توانایی و قدرت آنها در حل چنین مسایلی روی بازه بزرگ دارد.

همتافتگی و تقارن هستند و در نتیجه برای حل مسایل هامیلتونی مناسب هستند. همچنین برخلاف روش‌های رانگ-کوتا متقارن که نمی‌توانند صریح باشند، روش‌های ساخته شده برای مسایل هامیلتونی تفکیک‌پذیر روش‌هایی صریح هستند که این امر هزینه محاسبات را

جدول ۲: خطای سراسری روش‌های مرتبه دو و چهار برای مسأله Pleiades در انتهای بازه حل.

h	روش مرتبه دو		روش مرتبه چهار	
	$\ e_h(3)\ $	\tilde{p}	$\ e_h(3)\ $	\tilde{p}
10^{-3}	$3/43 \times 10^{-1}$		$3/73 \times 10^{-2}$	
$\frac{1}{2} \times 10^{-3}$	$8/88 \times 10^{-2}$	$1/95$	$3/27 \times 10^{-3}$	$3/51$
$\frac{1}{4} \times 10^{-3}$	$2/24 \times 10^{-2}$	$1/99$	$2/24 \times 10^{-4}$	$3/87$
$\frac{1}{8} \times 10^{-3}$	$5/62 \times 10^{-3}$	$1/99$	$1/44 \times 10^{-5}$	$3/96$

جدول ۳: خطای سراسری روش‌های مرتبه شش و هشت برای مسأله Pleiades در انتهای بازه حل.

h	روش مرتبه شش		روش مرتبه هشت	
	$\ e_h(3)\ $	\tilde{p}	$\ e_h(3)\ $	\tilde{p}
10^{-3}	$2/223 \times 10^{-3}$		$1/50 \times 10^{-2}$	
$\frac{1}{2} \times 10^{-3}$	$7/06 \times 10^{-4}$	$4/98$	$1/90 \times 10^{-4}$	$6/30$
$\frac{1}{4} \times 10^{-3}$	$1/35 \times 10^{-5}$	$5/71$	$1/05 \times 10^{-5}$	$7/50$
$\frac{1}{8} \times 10^{-3}$	$2/22 \times 10^{-7}$	$5/93$	$4/51 \times 10^{-9}$	$7/86$

فهرست مراجع

- [10] W. H. Enright, Second derivative multistep methods for stiff ordinary differential equations, *SIAM J. Numer. Anal.* 11 (1974) 321–331.
- [11] G. Hojjati, M. Y. Rahimi Ardabili, S. M. Hosseini, New second derivative multistep methods for stiff systems, *Appl. Math. Model.* 30 (2006) 466–476.
- [12] J. C. Butcher, G. Hojjati, Second derivative methods with RK stability, *Numer. Algor.* 40 (2005) 415–429.
- [13] A. Abdi, G. Hojjati, An extension of general linear methods, *Numer. Algor.* 57 (2011) 149–167.
- [14] A. Abdi, Construction of high-order quadratically stable second-derivative general linear methods for the numerical integration of stiff ODEs, *J. Comput. Appl. Math.* 303 (2016) 218–228.
- [15] A. Abdi, M. Braš, G. Hojjati, On the construction of second derivative diagonally implicit multistage integration methods, *Appl. Numer. Math.* 76 (2014) 1–18.
- [16] A. Abdi, G. Hojjati, Implementation of Nordsieck second derivative methods for stiff ODEs, *Appl. Numer. Math.* 94 (2015) 241–253.
- [17] A. Abdi, G. Hojjati, Maximal order for second derivative general linear methods with Runge–Kutta stability, *Appl. Numer. Math.* 61 (2011) 1046–1058.
- [18] A. K. Ezzeddine, G. Hojjati, A. Abdi, Sequential second derivative general linear methods for stiff systems, *Bull. Iranian Math. Soc.* 40 (2014) 83–100.
- [1] J. C. Butcher, A modified multistep method for the numerical integration of ordinary differential equations, *J. Assoc. Comput. Mach.* 12 (1965) 124–135.
- [2] C. W. Gear, Hybrid methods for initial value problems in ordinary differential equations, *SIAM J. Numer. Anal.* 2 (1965) 69–86.
- [3] W. B. Gragg, H. J. Stetter, Generalized multistep predictor corrector methods, *J. Assoc. Comput. Mach.* 11 (1964) 188–209.
- [4] J. C. Butcher, On the convergence of numerical solutions to ordinary differential equations, *Math. Comp.* 20 (1966) 1–10.
- [5] J. C. Butcher, *Numerical Methods for Ordinary Differential Equations*, Wiley, Chichester 2016.
- [6] J. C. Butcher, Z. Jackiewicz, Implementation of diagonally implicit multistage integration methods for ordinary differential equations, *SIAM J. Numer. Anal.* 34 (1997) 2119–2141.
- [7] J. C. Butcher, W. N. Wright, The construction of practical general linear methods, *BIT* 43 (2003) 695–721.
- [8] Z. Jackiewicz, *General Linear Methods for Ordinary Differential Equations*, Wiley, New Jersey 2009.
- [9] J. R. Cash, Second derivative extended backward differentiation formulas for the numerical integration of stiff systems, *SIAM J. Numer. Anal.* 18 (1981) 21–36.

- Problem Solvers, University of Bari, Italy 2006.
- [19] A. K. Ezzeddine, G. Hojjati, A. Abdi, Perturbed second derivative multistep methods, *J. Numer. Math.* 23 (2015) 235–245.
- [20] A. Movahedinejad, G. Hojjati, A. Abdi, Second derivative general linear methods with inherent Runge–Kutta stability, *Numer. Algor.* 73 (2016) 371–389.
- [21] A. Movahedinejad, G. Hojjati, A. Abdi, Construction of Nordsieck Second Derivative General Linear Methods with Inherent Quadratic Stability, *Math. Model. Anal.* 22 (2017) 60–77.
- [22] A. Abdi, J. C. Butcher, Order bounds for second derivative approximations, *BIT* 52 (2012) 273–281.
- [23] A. Abdi, J. C. Butcher, Applications of order arrows, *Appl. Numer. Math.* 62 (2012) 556–566.
- [24] E. Hairer, C. Lubich, G. Wanner, *Geometric Numerical Integration: Structure-Preserving Algorithms for Ordinary Differential Equations*, Springer-Verlag, Berlin 2006.
- [25] J. C. Butcher, The cohesiveness of G-symplectic methods, *Numer. Algor.* 70 (2015) 607–624.
- [26] J. C. Butcher, Y. Habib, A. T. Hill, T. J. Norton, The control of parasitism in G-symplectic methods, *SIAM J. Numer. Anal.* 52 (2014) 2440–2465.
- [27] M. Hosseini Nasab, G. Hojjati, A. Abdi, G-symplectic second derivative general linear methods for Hamiltonian problems, *J. Comput. Appl. Math.* 313 (2017) 486–498.
- [28] F. Mazzia, C. Magherini, F. Iavernaro, Test Set for Initial Value